

Sygn. akt *XVII AmE 149/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant –	st.sekr.sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 7 listopada 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **P. Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych: (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w G. i (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.**

o kontynuowanie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania P. Z. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 9 października 2015 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od P. Z. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od P. Z. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. zasądza od P. Z. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
5. nakazuje pobrać od P. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 3 004 zł (trzy tysiące cztery złote) tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia biegłego wypłaconych tymczasowo z sum Skarbu Państwa.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygnatura akt: XVII AmE 149/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 października 2015 r. nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przepisu art. 105 §1 i art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), w związku z przepisem art. 8 ust. 1 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012

r., poz. 1059 z późn. zm.) postanowił z urzędu umorzyć postępowanie administracyjne, wszczęte z wniosku P. Z., w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. z siedzibą w G. i (...) S.A. z siedzibą w G., do obiektu zlokalizowanego w T. przy ul. (...) (decyzja, k. 4-8v)

Odwołaniem z 26 października 2015 r. P. Z. zaskarżył w całości powyższą decyzję, domagając się jej uchylenia, dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu energetyki na okoliczność ustalenia, co było przyczyną wstrzymania dostaw energii do skarżącego w okresie od 8 maja 2015 r. do 22 czerwca 2015 r. oraz czy odłączenie to mogło nastąpić w sposób zdalny poprzez działania przedsiębiorstwa energetycznego, a także obciążenie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego. Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

1. art. 8 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (dalej: p.e.), poprzez błędne przyjęcie, iż w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, w sytuacji gdy przedsiębiorstwo energetyczne przyznało, iż nie dostarczało energii do nieruchomości skarżącego,
2. art. 7, 77 i 107 § 3 kpa poprzez błędne przyjęcie, iż wstrzymanie dostaw energii do nieruchomości skarżącego nastąpiło w skutek awarii w sytuacji, gdy brak jakiegokolwiek dowodu, iż awaria miała miejsce; naruszenie art. 7 w zw. z art. 77 KPA poprzez dokonanie błędnych ustaleń faktycznych,
3. 7, 77 i 107 § 3 kpa poprzez nieprzeprowadzenie pełnego postępowania dowodowego celem ustalenia przyczyny i źródła odłączenia dostępu do energii skarżącemu wobec enigmatycznych wyjaśnień Dystrybutora ((...) S.A.), iż w dniu 8 maja 2015 r. nastąpiło „odłączenie licznika od koncentratora ‘ (...) – (...)’ w szczególności nieustalenie, czy takiego odłączenia może dokonać samodzielnie Dystrybutor, bądź Sprzedawca zdalnie, bądź na miejscu – co stanowi istotę niniejszej sprawy, nierozstrzygniętej przez organ wobec umorzenia postępowania,
4. art. 105 §1 kpa, poprzez błędne zastosowanie, w sytuacji gdy w sprawie brak było podstaw do umorzenia postępowania wobec błędnych ustaleń faktycznych organu i nierzetelnego przeprowadzenia postępowania dowodowego. (odwołanie, k. 12-16)

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i oddalenie wniosku dowodowego powoda. (odpowiedź na odwołanie – k. 25- 28v)

Zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w G. także wniósł o oddalenie odwołania, oddalenie wniosku dowodowego powoda i zasądzenie kosztów procesu. (stanowisko zainteresowanego k. 31-33)

Zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu. (stanowisko zainteresowanego k. 56-58)

W toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. od 13 grudnia 2011 r. dostarcza energię elektryczną do nieruchomości powoda P. Z., zlokalizowanej w T. przy ul. (...) (okoliczność bezsporna).

Między stronami niniejszego postępowania toczą się również inne spory, czego wynikiem są liczne postępowania sądowe. W toku postępowania administracyjnego sprawie o sygn. (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki postanowieniem z 7 kwietnia 2015 r. nakazał (...) S.A. z siedzibą w G. i (...) S.A. z siedzibą w G. m. in. podjęcie i kontynuowanie dostaw energii elektrycznej, do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu, do obiektu mieszkalnego P. Z. w T. przy ul. (...) (okoliczność bezsporna, postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 7 kwietnia 2015 r., znak (...)k. 4 akt adm.). Skutkiem tej decyzji było podjęcie dostaw energii do nieruchomości powoda w T.

W okresie od 8 maja 2015 r. do 22 czerwca 2015 r. energia do nieruchomości powoda nie była dostarczana. Powód nie zgłosił niezwłocznie operatorowi braku dostaw energii, natomiast w dniu 12 czerwca 2015r na jego wniosek na posesji w T. zjawiała się Policja, której powód przekazał informację, że brak jest zasilania na jego nieruchomości oraz okazał zewnętrzną skrzynkę elektryczną (licznik był zaplombowany, lecz na cyfrowym wyświetlaczu brak jakiegokolwiek widocznego zasilania jak i wskaźnika poboru energii elektrycznej - zaświadczenie Policji z 5.07.2015r, k. 3 akt adm.). Budynek powoda posiadał równoległą autonomiczną instalację elektroenergetyczną niezależną całkowicie od sieci dystrybutora (agregat prądotwórczy). Załącznik trójfazowy w rozdzielni w budynku powoda łączący przyłączy do sieci dystrybutora z siecią wewnętrzną budynku był od czasu wstrzymania dostaw energii w lutym 2015r aż do 22 czerwca 2015r ustawiony w pozycji off - nie podłączony (pismo powoda z 11 września 2015r k.11 akt adm.).

Okoliczność braku poboru energii, wynikającą zapewne z niepodłączenia rozdzielnika, potwierdził monter operatora, który w dniu 7 maja 2015r przy dokonywaniu sprawdzenia stanu technicznego układu pomiarowego, stwierdził, że pomiar cęgami nie wykazuje obciążenia tj. właśnie poboru energii (zlecenie OT k.21 akt adm.).

W dniu 22 czerwca 2015r monter sprawdził stan techniczny licznika, gdyż odbiorca zgłosił brak napięcia i stwierdził, że licznik jest uszkodzony. Licznik nie przepuszczał napięcia na zaciski wyjściowe licznika –w stronę instalacji odbiorcy. Uszkodzony licznik został tego dnia wymieniony i napięcie zalicznikowe zostało przywrócone, co potwierdził odbiorca (notatka montera oraz zlecenie OT k. 23- 25 akt adm)

P. Z. złożył 2 września 2015r do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w okresie od 8 maja 2015 r. do 22 czerwca 2015 r. do obiektu przy ul (...) w T. było nieuzasadnione (wniosek powoda, k. 1 akt adm.).

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki 7 września 2015 r. wszczął postępowanie administracyjne z wniosku P. Z. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej w dniach od 8 maja 2015 r. do 22 czerwca 2015 r do obiektu P. Z. zlokalizowanego w T. przy ul. (...) przez (...) S.A. z siedzibą w G. i (...) S.A. z siedzibą w G. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, k. 6-10 akt adm.).

Na podstawie danych ujawnionych w raporcie z systemu A. oraz opinii biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki M. H. Sąd ustalił, że w dniu 8 maja 2015 r. o godz. 4:24 nastąpiło zdalne odłączenie licznika nr (...) od koncentratora „ (...) – (...)” przez system teleinformatyczny zdalnej obsługi A.. Odłączenie to było wynikiem uszkodzenia licznika i nie zostało spowodowane działaniem sprzedawcy energii ((...) S.A), ani działaniem dystrybutora ((...) S.A.) (opinia biegłego z 26 listopada 2018 r., k. 20, t. II; wydruk raportu z systemu A., k. 22 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania administracyjnego oraz sądowego. Odnośnie przyczyny, z powodu której do lokalu powoda nie była dostarczana energia elektryczna, to Sąd w tym zakresie oparł się na opinii biegłego sądowego M. H., który sporządził w sprawie dwie opinie pisemne (pierwszą i uzupełniającą) oraz ustnie, na rozprawie, uzupełnił pierwszą opinię pisemną (k. 230-266, k. 327-332, k. 426-441 akt sądowych). Opinie biegłego w znaczącej części opierały się na informacjach generowanych automatycznie, przez system informatyczny zainstalowany u operatora. Biegły wyjaśnił, że zapis w systemie A. jest generowany automatycznie, bez udziału człowieka, a wydruku informacji z tego systemu jest raportem m.in. z automatycznego wyłączenia i odłączenia licznika przez koncentrator. t. II; informacje o zgłoszeniu, k. 26 akt adm.). Biegły upatrywał powód niedostarczania odbiorcy energii elektrycznej właśnie w automatycznym odłączeniu licznika przez koncentrator. Wskazywało to zdaniem biegłego na uszkodzenie licznika, gdyż koncentrator jest urządzeniem nadrzędnym, a licznik – końcowym, peryferyjnym. W przekonaniu biegłego doszło do uszkodzenia oprogramowania licznika, gdyż wtedy najczęściej dochodzi do sytuacji, „gdy jest sygnał, napięcie na wejściu, a nie ma go na wyjściu”.

Na awarię licznika energii elektrycznej nr (...), jako przyczynę nieplanowanej przerwy w dostawie energii elektrycznej do nieruchomości powoda w okresie od 8 maja 2015 r. do 22 czerwca 2015 r, biegły wskazywał również w uzupełniającej opinii. Biegły wówczas ponownie, po zapoznaniu się z dodatkowymi informacjami pochodzącymi z sytemu informatycznego operatora, wskazał, iż w niniejszej sprawie nie wynika, aby w systemie A. lub bezpośrednio w

systemie SID doszło w dniu 8 maja 2015 r. do zainicjowania przez obsługę tych systemów, procesu wyłączenia licznika nr (...), rozumianego jako rozłączenie stycznika. Biegły podkreślił, iż przerwa w zasilaniu z 8 maja 2015 r. nastąpiła w sposób samoczynny – automatyczny, nie zaś w wyniku działania czynnika ludzkiego, tj. nie poprzez ingerencję osób obsługujących system A. (uzupełniająca opinia biegłego z 5 sierpnia 2019 r., k. 437, 440, t. III).

W ocenie Sądu sporządzona przez biegłego opinia jest wiarygodnym dowodem w sprawie. Opinia jest rzetelna, jasna i w pełni odpowiada na pytania Sądu. Jej wnioski są logiczne i odpowiadają również zasadom analitycznego rozumowania. Ponadto opinia ta jest poparta kilkudziesięcioletnim doświadczeniem biegłego w branży energetycznej, zatem nie odwołuje się do czysto teoretycznych podstaw, ale też zaletą opinii jest oparcie o realia techniczne. Wniosek biegłego pozostaje nadto w zgodzie z innymi dowodami, którymi dysponuje Sąd. W szczególności także zlecenie OT (Obsługi technicznej) z 22 czerwca 2015r. dotyczące sprawdzenia stanu technicznego urządzenia pomiarowego, tj. licznika o nr (...), wskazywało na uszkodzenie licznika, a skoro wymiana licznika spowodowała przywrócenie dopływu energii eklektycznej, to logicznym jest, że właśnie w awarii tego urządzenia należy upatrywać powodu, dla którego odbiorcy nie była dostarczana energia elektryczna. W stanie faktycznym niniejszej sprawy brak jest natomiast dowodów na to, że brak dopływu energii do obiektu powoda był spowodowany celowy działaniem operatora. Wniosku takiego nie sposób wywieść z samego faktu braku możliwości poboru przez powoda energii elektrycznej, zaś ani z systemów informatycznych zainstalowanych u operatora ani z innych dowodów nie wynika, aby operator wywołał swoim działaniem, czy to zdalnym czy też fizycznym, wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu powoda. W szczególności z systemów informatycznych nie wynika, aby operator w dniu wstrzymania dostaw energii, co miało miejsce w dniu 8 maja 2015 o godz. 4.29 podjął jakąkolwiek aktywność, która skutkowałaby wstrzymaniem dostaw energii elektrycznej.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął natomiast dowody zaoferowane przez powoda na rozprawie w dniu 7 listopada 2019r. z uwagi na ich nieprzydatność dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W szczególności okoliczność, że umowa z 2011r o dostawę energii elektrycznej, jaką zainteresowany posłużył się w toku postępowania cywilnego o zapłatę wynagrodzenia za dostarczoną energię, nie została podpisana przez powoda, jest bez znaczenia dla niniejszej sprawy. Dla ustalenia, co było powodem wstrzymania dostaw energii elektrycznej, czy też czy wstrzymanie to było usprawiedliwione czy też nie, nie jest istotne na podstawie jakiej umowy jest dostarczana energia elektryczna do odbiorcy. Jeśli bowiem odbiorca jest przyłączony do sieci, fizycznie ta energia jest dostarczana, a odbiorca uiszcza z tego tytułu sprzedawcy wynagrodzenie, to znaczy że strony łączy jakaś umowa, co najmniej zawarta per facta concludentia, czyli przez fakty dokonane. Zatem treść tej umowy i jej szczegółowe uregulowania nie są przedmiotem zainteresowania Sądu w sprawie niniejszej, tym bardziej, że brak jest dowodów na to, że to na skutek działania operatora zostały wstrzymane dostawy energii do lokalu powoda. Podobnie oferowany przez powoda dowód dotyczący zlecenia wymiany licznika na licznik ze zdalnym odczytem z 10.04.2012 (k.491) nie mógł mieć znaczenia dla sprawy niniejszej, gdyż dotyczył zdarzeń z roku 2012, a spór aktualnie rozstrzygany przez Sąd dotyczył okresu maj-czerwiec 2015r. Zważywszy więc, że po zamontowaniu w 2012r tego licznika, odbiorcy była dostarczana energia elektryczna, to okoliczność zmiany licznika 3 lata przed spornym okresem nie ma znaczenia dla ustalenia powodów, dla których w 2015 r nie była dostarczana energia elektryczna. Podobnie nic nie wnosi do sprawy dowód z zeznań Z. Z. (1), złożonych w toku postępowania karnego, który wystawił zlecenie OT w dniu 5 maja 2015r. Z zeznań tych wynika, że celem wystawienia zlecenia było sprawdzenie czy licznik w obiekcie powoda jest poprawnie zainstalowany, ze względu na wcześniejsze wyłączenie windy kacyjne. Oczywiście jest więc, że Z. Z. mówiąc o wcześniejszym wyłączeniu windy kacyjnym, mówił o jakimś wcześniejszym, a więc mającym miejsce przed 5 maja 2015r, zdarzeniu. Skoro więc wstrzymanie dostaw energii miało miejsce dopiero 8 maja 2015r, to należy rozumieć, że do tego czasu energia była dostarczana powodowi, a zatem ta sytuacja sprzed tej daty nie pozostaje w jakimkolwiek związku ze sprawą niniejszą, a w szczególności zaoferowany przez powoda dowód nie zmierza do wyjaśnienia niniejszego sporu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia wniosku przez powoda do Prezesa URE) **w sprawach spornych** dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także **w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania** paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Przypadki nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii, o których mowa powyżej, zostały jednoznacznie i enumeratywnie wskazane przez ustawodawcę w art. 6b ust. 1 pkt 1 i 2, art. 6b ust. 4 oraz art. 6a ust. 3 ustawy prawo energetyczne.

Jak wynika z treści przepisu art. 6b ust. 1 ustawy prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w okresie gdy powodowi nie była dostarczana energia elektryczna) **przedsiębiorstwo energetyczne** wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii **może wstrzymać**, z zastrzeżeniem art. 6c, **dostarczanie** paliw gazowych lub **energii** jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło **nielegalne pobieranie** paliw lub energii;
- 2) odbiorca **zwleka z zapłatą** za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

W myśl art. 6b ust. 4 ustawy prawo energetyczne Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że **instalacja** znajdująca się u odbiorcy **stwarza bezpośrednio zagrożenie** życia, zdrowia lub środowiska.

Zaś art. 6a ust. 3 ww. ustawy wskazuje, że w razie braku zgody odbiorcy na zainstalowanie układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej lub rozwiązać umowę sprzedaży energii.

Analiza powyższych regulacji wskazuje, że przedmiotem oceny Prezesa URE jaka może być dokonywana w trybie art. 8 prawa energetycznego, jest tylko celowe, świadome wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne. Tylko o tego typu wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej stanowi prawo energetyczne. W każdym z powołanych przepisów art. 6b i 6a p.e. mowa jest o wstrzymaniu dostaw energii wywołanym podjęciem aktu działania przez przedsiębiorstwo, którego skutkiem jest wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, czy to spowodowanym nielegalnym poborem prądu, czy też zaleganiem z płatnościami czy w końcu spowodowanych zaistnieniem stanu zagrożenia bezpieczeństwa ze strony instalacji odbiorcy. Zatem przedmiotem oceny regulatora rynku może być jedynie zachowanie przedsiębiorstwa energetycznego podjęte w jednym z powyżej opisanych stanów faktycznych. Ocena ta zmierza do ustalenia czy podjęte przez przedsiębiorstwo działania, których skutkiem było wstrzymanie dostaw energii elektrycznej odbiorcy, były w świetle kryteriów wynikających z powołanych przepisów prawa (art. 6b i 6a) uzasadnione okolicznościami faktycznymi sprawy czy też nie. Tylko wynikiem analizy Prezesa URE, dokonanej w granicach określonych w przepisach 6b i 6a p.e., może być stwierdzenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione czy też było nieuzasadnione. Zatem przedmiotem rozstrzygnięcia Prezesa URE nie może być każda sytuacja, w której odbiorcy nie była dostarczana energia elektryczna, a tylko taka, która była spowodowana jedną z opisanych powyżej sytuacji, przewidzianych w art. 6b i 6a p.e.

Nie wchodzi więc w grę, jako te które podlegają kognicji Prezesa URE, takie stany faktyczne, w których energia elektryczna nie jest wprawdzie dostarczana odbiorcy, ale wstrzymanie dostarczania energii jest spowodowane innymi niż wymienione w art. 6b i 6a p.e. okolicznościami. Chodzi o takie sytuacje, gdy wstrzymanie dostaw energii elektrycznej wywołane jest koniecznością przeprowadzania prac eksploatacyjnej sieci (planowane przerwy) oraz sytuacje awaryjne (nieplanowane) wywołane zdarzeniem nagłym. Tego typu przerwy w dostarczaniu energii elektrycznej zostały zdefiniowane w § 40 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 roku

w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego., w myśl którego **przerwy planowane w dostarczaniu energii elektrycznej**, to są te wynikające z programu prac eksploatacyjnych sieci elektroenergetycznej, a **nieplanowane** są spowodowane wystąpieniem **awarii** w sieci elektroenergetycznej,

Mając na uwadze powyższe, Sąd odszedł do przekonania, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy – w którym zostało ustalone, że do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu powoda doszło w wyniku awarii układu pomiarowo-rozliczeniowego w obiekcie powoda (uszkodzenia licznika) oraz, że nie zachodziły podstawy do przyjęcia, że nastąpiło celowe i zamierzone wstrzymanie dostaw energii elektrycznej o jakim mowa w art. 6b i 6a p.e. – brak jest podstaw do władczego rozstrzygnięcia sprawy przez Prezesa URE w oparciu o przepis art 8 ust 1 p.e.

W tym stanie rzeczy właściwe było umorzenie przez organ postępowania w oparciu o przepis art. 105 § 1 kpa, w myśl którego postępowanie podlega umorzeniu, gdy stało się bezprzedmiotowe z jakiegokolwiek przyczyny. Przy czym przez „bezprzedmiotowość z jakiegokolwiek przyczyny”, rozumie się brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Zatem ustalenie, że w stanie faktycznym nie doszło do wstrzymania dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 6b lub 6a p.e. stanowi o braku merytorycznej przesłanki do orzekania w przedmiocie uzasadnionego czy też nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej, do czego organ jest uprawniony w świetle art. 8 § 1 p.e. W znaczeniu prawnym brakuje bowiem przedmiotu postępowania tj wstrzymania energii elektrycznej, o jakim mowa w art. 6a i 6b p.e., o którym tylko organ jest władny rozstrzygać. Inaczej mówiąc, bezprzedmiotowość niniejszego postępowania zachodzi także ze względu na brak przepisów materialnoprawnych, które mogłyby być podstawą prawną do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia przez Prezesa URE o uzasadnionym lub nieuzasadnionym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej, spowodowanym wystąpieniem awarii.

Reasumując, skoro w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak było sprawy administracyjnej mogącej być przedmiotem postępowania przed Prezesem URE, właściwe było umorzenie postępowania.

W związku z powyższym, odwołanie powoda jako niezasadne podlegało oddaleniu, w oparciu o przepis art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że skoro odwołanie powoda zostało oddalone w całości, to powód, jako strona przegrywająca spór sądowy, powinien zwrócić swoim przeciwnikom procesowym wszystkie poniesione przez nich koszty, które były celowe do obrony w toku postępowania.

Kosztami należnymi wygrywającym sprawę – Prezesowi UKE i zainteresowanym: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. i (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. – były tylko koszty wynagrodzenia pełnomocników procesowych, którzy zastępowali każdego z uczestników postępowania, w wysokości po 360 zł, ustalone w oparciu o § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania tj. w dniu 26 października 2015 r.

Powoda obciążały także koszty opinii biegłego w zakresie, w jakim koszty te były wyższe niż zwolnienie od kosztów sądowych, udzielone powodowi postanowieniem Sądu Apelacyjnego, tj ponad kwotę 2.000 zł (powód został zwolniony od zaliczki na poczet opinii biegłego w kwocie 2.000 zł k. 205). Sąd na skutek wniosku powoda zlecił sporządzenie opinii biegłemu. Całkowity koszt dwóch opinii pisemnych i stawiennictwa biegłego na rozprawie wyniósł 5.004, 99 zł (wynagrodzenie za sporządzoną opinię pisemną w sprawie wypłacone na mocy postanowienia z 6 grudnia 2018 r. w kwocie 2 755,17 zł; wynagrodzenie za wydanie dodatkowej ustnej opinii do protokołu i udział w rozprawie wypłacone na mocy postanowienia z 26 kwietnia 2019 r. w kwocie 194,28 zł oraz wynagrodzenie za sporządzoną uzupełniającą opinię pisemną w sprawie wypłacone na mocy postanowienia z 26 sierpnia 2019 r. w kwocie 2 055,54 zł). Kwoty wynagrodzenia zostały wypłacone biegłemu tymczasowo z sum Skarbu Państwa. Zważywszy, że powód został zwolniony od kosztów w wysokości 2.000 zł, to obciążała go różnica całkowitego wynagrodzenia biegłego

pomniejszona o kwotę zwolnienia, co stanowiło kwotę 3 004,99 zł. Taką też kwotę Sąd nakazał powodowi zwrócić na rzecz Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Warszawie, który tymczasowo tę sumę wyłożył. Podstawę rozstrzygnięcia Sądu w powyższym zakresie stanowił przepis art. 83 ust. 2 u.k.s.c. w związku z art. 113 § u.k.s.c.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka